

GOIGS als Sants Patrons del Figaró

Santa Anna i Sant Rafel (bisbat de Vic)

Com tot l'any vos obsequia
la Parròquia amb gest model:
AJUDEU-NOS, VERGE PIA,
I SANTA ANNA I SANT RAFEL.

D'altre lloc, si en fem memòria,
que'l punis tant el Senyor,
com Vallcàrcara, en sa història,
i els verals de Figaró
ben segur no existiria
sota l'àmbit del blau cel...

Ni els més vells de la contrada
fan record d'eixut tan greu;
deu anys ha s'era estroncada
l'aigua en pluja, en rou o en neu...
Çà i enllà la rogalia
campa el bufarut rebel...

Aquell torb dalt la garrotxa
prou que'n fóra el mal-esprít
que amb desori tan ferotge
debatia's enfollit
sota el sol que resplendia
com l'escut de Sant Miquel...

Si algun núvol s'escolava
ai, venia de ponent,
i de cop se'ns desfermava
en rufolls de pedra i vent;
i aquell llamp que, ave-Maria,
tot tremia al seu bruel...

Tany ni brot hi ha que s'albiri
en les feixes i en els horts;
sols a dintre el cementiri
els xiprers s'hi arrapen forts
car la pesta ens atua
amb sa grapa barruel...

Prest no es trobaria a casa
gota d'oli, pa ni most,
puix el sol, fet una brasa,
s'engull l'aigua del Congost
i la poca que hi xurria
mig del llot, té gust de fel...

Al fossar, la plaça noble
per tractar-hi els bons acords,
tots contrits fan vot de Poble
davant Déu i els germans morts.
Així els comminà aquell dia
el bon Batlle ple de zel...

«Des d'avui, qui a les festes
deixarà missa i sermó,
qui treballi i digui pestes
del Bon Déu Nostre Senyor
lluny, ben lluny de ma batllia
l'en treuré de soca-arrel...

«Quan seguint les orenetes
vindrà el temps primaveral
el Dilluns, dit de Pasqüetes,
pujarem tots aquí dalt.
Entonant la lletania
cada prec serà un anhel»...

I la pluja beneïda
l'endemà feia saó,
i amb Vallcàrcara florida
verdejava el Figaró.
Llus conreus des d'aquell dia
lleven fruits de llet i mel...

Des d'aquella data vella
ve que'n fem les processons
fins la rústega capella
on duem els Sants Patrons
que ens lliuraren de sequia
i de pesta, mal cruel...

La capella ha obert Sant Pere
amb les seves grosses claus;
com antany aquí ens espera
per firmar de nou les paus
amb el poble, en romeria,
que compleix son Vot, fidel...

* * *

Com s'enflora l'atzavara
quan pressent que ha de morir,

oh, Santa Anna esdevé Mare
quan ja n'era a prop sa fi.
Flor que'ns duu per fruit Maria
amb perfums de xuclamel...

I constant, malda que malda,
amb l'amor matern per far,
vol Santa Anna que sa falda
sigui escola de la llar;
tant la Verge hi aprenia
que en el front hi llu un estel...

Per amor també, Padrina,
ensenyeu-me-les a mi
les lliçons de la doctrina
que amb prou feines sé llegir,
que'm seran de llum i guia
pel camí qu'ens mena al Cel...

* * *

Vet aquí que el vell Tobies
submergit en tenebror
sospirant passava els dies
fins que l'àngel del Senyor
va, i la vista li guaria
quan d'un peix li posà fel...

Avui que del món s'empara
el diable de l'engany
deu-nos Vós la vista clara
per no caure al vell parany
de fam d'or la greu follia
que'ls cors torna freds com gel...

Quan la mort, d'un cop de dalla
m'obri la presó de fang,
deu-me, Arcàngel, per mortalla
—amb el fi plomatge blanc—
vostres ales, per fer via
cel amunt, com orenel...

Com tot l'any vos obsequia
la Parròquia amb gest model:
AJUDEU-NOS, VERGE PIA,
I SANTA ANNA I SANT RAFEL.

Resposta

Com tot l'any vos ob-se-qui-a la Pa-rò-quis ont gest mo-del A-ju-deu-nos Verge Pi-a i San-ta An-na i Sant Ra-fel.
Dal-tre lloc, si en fem me-mò-ria que'l pu-nis tant el Se-nyor com Vall-càr-ca-ra en sa his-tò-ria i els ve-rals de Fi-gue-ró ben se-gur no e-xis-ti-ri-a so-ta l'àm-bit del blau cel A-ju-deu-nos Verge Pi-a i San-ta An-na i Sant Ra-fel.

7✓

VOT DE POBLE

(VALLCÀRCARA)

«A Sant Pere de Vallcàrcara, bisbat de Barcelona (*), als disset de maig de l'any de la Nativitat del Senyor mil vuitcents dotze, es congrega tota la Parròquia en el cementiri —lloc acostumat per a tenir Juntes de Parròquia— per motiu de trobar-se en la major tribulació ocasionada per la gran misèria, i que la major part dels Parroquians moren de fam per la falta de fruits més de deu anys perduts per les contínues pedregades.

Pensant que sols en la misericòrdia de Déu i en la protecció dels Sants es pot trobar remei en les grans tribulacions, congregats unànimement en el sobredit lloc, elegiren per especials patrons i protectors la sacra família de l'església de Sant Rafel del Figaró, ço és Maria Santíssima, Santa Anna i l'arcàngel Sant Rafel, obligant-se tota la Parròquia a fer una festivitat per sempre més a honra i glòria de tan especials Patrons oint Missa i abstenint-se de treballar el dia de la festivitat de cada any, costejant tota la Parròquia l'import de la dita solemnitat, deixant l'elecció del dia que es farà tots els anys a disposició de mi, l'infrascrit Prevere i actual Rector del sobredit Sant Pere de Vallcàrcara, i d'Anton Marfà Pagès i de Josep Valls, treballadors, tots de la present Parròquia, amb facultats de determinar la distribució de dit pago i també d'arreglar el cobro de la Sagristia, tan útil i necessari per al decoro i subsistència del temple de Déu, que aquests últims anys s'ha perdut molt.

Atenent les facultats que ens han estat donades, juntats en el lloc acostumat de la present Parròquia, com més amunt s'explica, els tres junts abaix firmats hem resolt el següent:

Tenint en consideració que per a tenir alivio en les actuals tribulacions per mitjà del Patrocini de tan poderosos Sants s'ha de procurar que les pies demostracions siguin de l'agrado de Déu, per a tal fi s'ha determinat que primerament es rectifiqui el pagament de la Sagristia en els termes que es troba escrit des de temps immemorial en el Llibre d'Obra, puix seria inútil establir festivitats de devoció no pagant-se els pagaments de justícia tan necessaris per al decoro de l'Església.

Dita festivitat es farà tots els anys el dilluns després de la Pasqua de Resurrecció, baixant el Pàrroco i el seu Vicari (si n'hi ha) amb processó a buscar els Sants Patrons i conduir-los amb processó a l'església Parroquial en la que se'ls cantarà un Ofici Solemne, posant-se en l'altar més o menys ciris segons les circumstàncies del temps i la consideració dels Senyors Rector i Obrers. A la tarda del mateix dia es retornaran a la seva pròpia Església de Sant Rafel, cantant-se al matí en la processó les lletanies dels Sants, i en la processó de la tarda l'Ave Maris Stella i, a mig camí, el Te-Deum. Es concluirà amb el Rosari resat a Sant Rafel amb els Goigs de Santa Anna i amb l'absolta general per als difunts.

Per ser veritat tot el damunt dit, ho firmem a Vallcàrcara als 25 de Juny de l'any 1812.

Francisco Roger, Prevere i Rector de Vallcàrcara. Antoni Marfà. Josep Valls.»

Des de fa pocs anys, pertany al bisbat de Vic.

(Còpia de l'original que es conserva en l'Arxiu Parroquial del Figaró.)

